

PÁZMÁNY PÉTER KATOLIKUS EGYETEM
JOG- ÉS ÁLLAMTUDOMÁNYI DOKTORI ISKOLA

**A KÖZÖSSÉGI MÉDIA PLATFORMOK SZABÁLYOZÁSA A
DEMOKRATIKUS NYILVÁNOSSÁG VÉDELMEBEN**

CÍMŰ DOKTORI ÉRTEKEZÉS TÉZISEI

dr. PAPP János Tamás

TÉMAVEZETŐK:

Dr. KOLTAY András, egyetemi tanár

Dr. SCHANDA Balázs, egyetemi tanár

Budapest

2021

Tartalomjegyzék

1. A KITŰZÖTT KUTATÁSI FELADAT RÖVID ÖSSZEFOGLALÁSA	3
2. AZ ELVÉGZETT VIZSGÁLATOK RÖVID LEÍRÁSA, A KUTATÁS ÉS ANYAGGYŰJTÉS MÓDSZERTANA.....	5
3. A DOKTORI ÉRTEKEZÉS RÖVID BEMUTATÁSA, A TUDOMÁNYOS EREDMÉNYEK ÖSSZEFOGLALÁSA	7
4. A SZERZŐ KORÁBBI PUBLIKÁCIÓINAK LISTÁJA	12

1. A kitűzött kutatási feladat rövid összefoglalása

A tömegmédiá a 21. századra hatalmas változásokon ment keresztül: a huszadik században jellemző egyirányú, tömegekhez szóló információ- és tartalomáramláshoz képest óriási léptékű előre lépésről beszélhetünk.¹ A kétezres évek elején az addig statikus, a készítőől az olvasóig egyoldalúan eljutó információáramlást felváltotta a felhasználók által generált tartalmakat sok pontból sok ponthoz közvetítő közösségi oldalak, melyek később majdnem az egész internet felett átvették az uralmat. A közösségi oldalak olyan platformot biztosítanak, ahol a felhasználó nem csak olvashatja, de bejegyzései, hozzászólásai által alakíthatja is a tartalmat, sőt valójában ő maga a tartalomszolgáltató.² A web 2.0-val elindult folyamat eredménye, hogy létrejöttek olyan oldalak, melyeknek elsődleges célja, hogy a felhasználók egymás között osszának meg tartalmakat. Az eddigi különböző technikai változásokhoz képest az internet ezen forradalmi változása teljesen új, máshoz nem hasonlítható jelenség.³ A közösségi oldalak az internet megkerülhetetlen tényezőivé váltak, voltaképpen kiteljesítették az internetet,⁴ és mára egyre inkább egy hatalmas virtuális államként működnek, amelyben ők határozzák meg a követendő normákat, ők értelmezik azok tartalmát, ők hajtják végre az ezzel kapcsolatos döntéseket, majd az intézkedések későbbi felülvizsgálatát is ők végzik el.

A közösségi oldalak egyértelműen a 21. század meghatározó kommunikációs eszközei. Fejlődésük mind technikailag, mind a felhasználók számát tekintve rohamléptekkel halad előre, így nem csak azt nehéz megjósolni, hogy milyen irányba tart ez a folyamat, hanem a pusztán lépéstartás is kifejezetten nagy erőfeszítést igényel. A jogi szabályozásra általában jellemző, hogy pár lépéssel lemaradva követi az életben bekövetkező változásokat, és igen ritka, amikor megelőlegezi azokat, ez az állítás pedig hatványozottan igaz a gyorsan változó média területére. Másképpen fogalmazva a közösségi média kiterjeszti a felhasználók kommunikációs szabadságjogait, a jog pedig igyekszik felzárkózni.⁵ A közösségi médiával összefüggő szabályozási kérdések esetében ez még inkább így van, hiszen nagyon rövid idő alatt emberek milliói (mára már milliárdjai) kezdték használni azt nap mint nap, ennek következtében pedig nemzeti és nemzetközi szinten is gyorsan láttak napvilágot a jogi szabályozás által nehezen kezelhető problémák.

---

¹ Denis MCQUAIL: A tömegkommunikáció elmélete. Budapest, Wolters Kluwer, 2015. 160.

² Megan POORE: Using Social Media in the classroom. New York, Sage, 2013. 4.

³ Andrew TUTT: The New Speech. 41 *Hastings Constitutional Law Quarterly* (2014) 235, 236.

⁴ Anita BERNSTEIN: Abuse and Harassment Diminish Free Speech. 5 *Pace Law Review* 1, 2015. 4.

⁵ Gene POLICINSKI: Technology takes freedoms forward, law catches up. <http://www.firstamendmentcenter.org/technology-takes-freedoms-forward-law-catches-up>

Az utóbbi évtized alatt három meghatározó amerikai cég, a Facebook, a Google és a Twitter váltak az online diskurzusok legdominánsabb platformjaivá.⁶ Ez a folyamat voltaképpen privatizálta az interneten rendelkezésre álló közösségi tereket, és az ezeken a platformokon megengedett megnyilvánulások szabályainak meghatározását. A platformok népszerűségével pedig egyenes arányban nőtt azok üzemeltetőinek felelőssége és befolyásoló ereje is. A platformok, miközben kétségkívül szélesítik az egyén megszólalási lehetőségeit, ezzel párhuzamosan eltorzítják a nyilvánosságot,⁷ és alapjaiban rajzolják át a nyilvánosság szerkezetét, döntő hatást gyakorolva a társadalmi párbeszéd alakulására.⁸

Tekintettel azonban arra, hogy ezek a platformok ennyire újak, és befolyásoló erejük ennyire hirtelen nőtt ekkorára, a jogi szabályozás csupán most kezdi keresni a megfelelő választ arra, hogy mégis hogyan tudná megfelelően kezelni a kialakult helyzetet. Dolgozatom témájául ezért is választottam a közösségi média demokratikus nyilvánosságra gyakorolt hatását, hiszen úgy gondolom ezen a téren rengeteg olyan izgalmas kérdés merül fel, amelyekre nem tudjuk egyszerű eszközökkel és könnyen megtalálni a megfelelő válaszokat.

Összefoglalva tehát, disszertációmban arra a kérdésre keresem a választ, hogy a közösségi média szerződéses magánszabályozása milyen hatással van a demokratikus nyilvánosságra, a szólásszabadság érvényesülésére, valamint, hogy milyen jelenlegi és jövőbeni szabályozási megoldásokkal lehet kezelni az ebben a körben felmerülő jogi problémákat.

---

⁶ Kate KLONICK: The New Governors: The People, Rules, and Processes Governing Online Speech. 131 *Harvard Law Review* 1598, 2018. 1617.

⁷ KOLTAY András: Trump elnök Twitter-fiókja és a szabadság halványodó amerikai álma. https://index.hu/velemen/2021/01/18/trump_elnok_twitter-fioekja_es_a_szabadsag_halvanyodo_amerikai_alma/

⁸ TÖRÖK Bernát: Donald Trump különös esete a szólásszabadsággal. <https://telex.hu/velemen/2021/01/16/szolasszabadsag-es-kozossegi-media>

2. Az elvégzett vizsgálatok rövid leírása, a kutatás és anyaggyűjtés módszertana

A kutatásom módszertanát illetően főként jogforrások, a kapcsolódó bírói gyakorlat, valamint a témával foglalkozó szerzők tudományos publikációinak felhasználásával igyekeztem átfogó, összefoglaló jellegű képet adni a téma egyes részkérdéseiről. Dolgozatom így főként problémaközpontú felderítő vizsgálaton alapuló mű, melyben dogmatikai elemzés során igyekszem a közösségi médiaplatformok által felvetett jogi problémák és jogszabályok szisztematikus összefoglalására és rendszerezésére. A dolgozat célja, hogy a közösségi média platformok demokratikus nyilvánosságra gyakorolt hatásait azonosítsam, és ezen új terület eddig kialakult szabályozását és gyakorlatát bemutassam.

A közösségi oldalak működése és mindennapi életünkre gyakorolt hatásai már önmagukban rengeteg jogi problémát és komplex szabályozási kérdést vetnek fel. Több tucat doktori disszertációt lehetne megtölteni az egyes jogterületeket érintő elemzésekkel, amelyben vizsgálhatnánk például a platformok adatvédelemre, büntetőjogra, munkajogra, szerzői jogra gyakorolt hatásait és az ezeken a területeken felmerülő újabbnál újabb szabályozási kihívásokat. Dolgozatomban bár érintőlegesen megjelennek ezen jogágak egyes kérdései is, főként az alkotmányjog és a polgári jog szerződésekkal kapcsolatos területeit vizsgálom. Jelen dolgozat a közösségi média platformok által kialakított és alkalmazott tartalomszabályozás és a szólásszabadság kapcsolatával foglalkozik, középpontban tartva ezen jelenség demokratikus nyilvánosságra gyakorolt hatásait. A disszertáció főként a felhasználók és a platform közötti viszonyrendszert veszi alapul, és főként a felhasználók tartalmi elleni önkényes fellépés joghatásait vizsgálja, előfeltevése az, hogy a közösségi média platformok által alkalmazott szerződéses magánszabályozás komoly hatással bír a demokratikus nyilvánosság alakulására.

Tekintettel arra, hogy a közösségi média globális szinten jelent kihívást a szólásszabadságra nézve, dolgozatomban igyekeztem átfogó jelleggel, főként Európai Uniós szinten vizsgálni a kérdést, időnként kitérve a hazai szabályozásra is. A dolgozatban emellett gyakran jelenik meg egyszerre a nemzeti szintű szabályozás és az Európai Uniós szabályozás. Ennek oka, hogy dolgozatomban nem szabályozási szintekre, hanem inkább témakörökre bontva vizsgálom az egyes szabályozási kérdéseket, mivel így egy-egy témakörhöz kapcsolódóan komplex képet tudok bemutatni. Mivel azonban a meghatározó közösségi oldalak központja és vezetése szinte kivétel nélkül az Amerikai Egyesült Államokban található, fontosnak találtam, hogy bemutassam a téma amerikai jogi vetületeit is. Tekintettel arra, hogy a „határokat nem ismerő” internet általában ugyanazon kérdésekkel szembesíti a jogalkalmazást, a megoldás azonban

gyakran különböző, és úgy vélem fontos mindkét megoldási megközelítést bemutatni. Mindemellett dolgozatom nem összehasonlító jogi jellegű, csupán e két jelentős jogrendszer átfogó jogszabályait és joggyakorlatát kívánja bemutatni.

Az egyes fejezetekben leíró jelleggel ismertetem és elemzem a kutatásom során feldolgozott forrásokat, jogeseteket és példákat, majd minden fejezet végén rövid következtetéseket fogalmazok meg az adott témához kapcsolódóan. Tekintettel arra, hogy a technológia és az internet fejlődése nap mint nap hoz új fordulatokat, disszertációm csupán egy pillanatfelvételt adhat a jelenlegi helyzetről. A közösségi média világa olyan gyorsan fejlődő tudományterület, hogy jelen dolgozat egyes részei akár rövid időn belül is elavulttá válhatnak, azonban pontosan ettől lesz annyira izgalmas, és lebilincselő a téma.

3. A doktori értekezés rövid bemutatása, a tudományos eredmények összefoglalása

A közösségi média platformok kapcsán rengeteg fogalom meghatározás és kategorizálás létezik, így elsőként a témát érintő fogalmak tisztására vállalkozom, bemutatom a közösségi média platformok egyes válfajait, valamint az ehhez kapcsolódó fogalmi meghatározásokat. A harmadik fejezetben a közösségi média demokratikus nyilvánosságban betöltött szerepével foglalkozom. Ebben a részben általánosságban, valamint néhány jellemző példán keresztül bemutatom a közösségi média jelentőségét, és kitérek a közösségi média platformok „kormányzó” szerepére, esettanulmányként elemezve Donald Trump és a Twitter viszonyát. Ezek után kitérek arra, hogy a közösségi média platformok mekkora befolyásoló erővel bírnak a felhasználókra, és ezáltal a nyilvános vitákra az algoritmusok útján történő információrendezéssel, majd röviden kitérek a közösségi oldalak médiapiacra gyakorolt hatásaira is.

Ezt követően a 4. fejezetben áttekintő jelleggel bemutatom a közösségi médiára vonatkozó jelenlegi Európai Unió szabályozást. Dolgozatom ezen részében négy főbb területet érintek. Elsőként megvizsgálom, hogy a közösségi média valójában mennyire tekinthető „médiának”, milyen kapcsolódási pontjai lehetnek a médiaszabályozással, valamint, hogy a médiaszabályozás hatékony eszköze lehet-e a közösségi média szabályozásának. Ezt követően bemutatom az Eker. irányelv által bevezetett értesítési-eltávolítási eljárás alapvető szabályait, majd kitérek arra is, hogy az Európai Unió milyen egyéb, soft law jellegű eszközöket alkalmaz a közösségi oldalak szabályozásával kapcsolatban. Végezetül ismertetem az Amerikai Egyesült Államok szabályozását ezen a téren, vagyis a 230. szakasz létrejöttét, annak célját, valamint azt, hogy az online platformokkal kapcsolatban napjainkban milyen gyakorlati problémákat vet fel ezen több évtizedes jogszabály használata.

Az 5. fejezetben azt kívánom bemutatni, hogy a legfontosabb európai bírói fórumok hogyan döntöttek olyan esetekben, ahol online platformokat érintő tartalom szabályozással kapcsolatban kellett ítéletet hozniuk. Elsőként a két legjelentősebb döntést, az EJEB kommentekkel kapcsolatos ítéleteit elemzem, majd bemutatom, hogy az online platformokon elkövetett személyiségi jogi jogsértések milyen megítélés alá esnek a bíróságok joggyakorlatában. Mivel az EJEB gyakorlatában még nem született a közösségi média demokratikus szerepével közvetlenül foglalkozó döntés, álláspontom szerint ezeken az eseteken keresztül lehet a leghatékonyabban bemutatni, hogyan alakulnak az online diskurzusokhoz kapcsolódó felelősségi szabályok, és hogy az online platformoknak mekkora

szerepük lehet a szólásszabadság érvényesülésében. A fejezet végén áttekintem az EuB közösségi médiát érintő döntéseit is, különös tekintettel arra, hogy a bíróság hogyan is értelmezi az Eker. irányelv vonatkozó rendelkezéseit a közösségi oldalak esetében.

A 6. fejezet a közösségi oldalak felhasználási feltételeinek szerződéses jellegét vizsgálja, vagyis, hogy a regisztrációkor elfogadott feltételek milyen magánjogi kötelmet keletkeztetnek a felhasználók és a platformok között. A fejezetben vizsgálom a szerződés létrejöttének, és tipizálásának kérdéseit, majd megvizsgálom, hogy a hazai polgári jog szerint milyen szerződésnek minősülhetnek a felhasználási feltételek. Ehhez a témakörhöz szorosan kapcsolódik a 7. fejezet, melyben azt vizsgálom, hogy a szerződéses jogviszony milyen mértékben ad felhatalmazást a platformok számára a felhasználók szólásszabadságának korlátozására. A közösségi oldalak által alkalmazott magánszabályozás ugyanis közvetlen hatással van a felhasználók szólásszabadságára, kérdés azonban, hogy az alapvetően az államot kötelező alkotmányos garanciák mennyiben kényszeríthetők ki a magánfelek viszonyában. A fejezetben erre a kérdésre keresem a választ, bemutatva a lehetséges megoldási lehetőségeket, külön vizsgálva az amerikai jogirodalom által felvetett lehetséges analógiákat.

A 8. fejezet az álhírekkel foglalkozik. Az álhírek, hamis hírek, dezinformáció kérdése véleményem szerint az utóbbi idők egyik legkézzelfoghatóbb példája arra, hogy a közösségi média milyen jelentős alakítójává vált a demokratikus folyamatokhoz kapcsolódó társadalmi diskurzusoknak. A fejezet a hamis hírek demokratikus nyilvánosságra gyakorolt hatásait vizsgálja, valamint azt, hogy a jog számára milyen kihívásokat jelent a dezinformáció nagy mértékű elterjedése a közösségi oldalakon. A fejezetben részletesen foglalkozom a hamis hírek fogalmának definíciós nehézségeivel, a közösségi média ezeket felerősítő hatásával, majd megvizsgálom a hamis hírek alkotmányos védelmét az Amerikai Legfelső Bíróság, az EJEB, valamint a hazai Alkotmánybíróság joggyakorlata alapján. Ezek után áttekintem a hamis hírekre vonatkozó speciális jogi szabályozások lehetőségét, végül pedig ismertetem az Európai Unió e téren végzett tevékenységét.

Dolgozatom végén a 9. fejezetben a közösségi média jövőbeni lehetséges szabályozásainak kérdését vizsgálom, kiindulópontként használva az elmúlt években született jogszabályokat. A fejezetben részletesen foglalkozom a DSA rendelettervezet bemutatásával, mely az Európai Unió egyik legjelentősebb jogalkotási tevékenysége a közösségi média szabályozásának területén. Ezek után bemutatom a Facebook által létrehozott Oversight Board működését, és néhány döntését, mely az elképzelések szerint egyfajta független legfelső bírósággént

szolgálhatna a legnagyobb közösségi oldal döntéseivel kapcsolatban. Ezt követően kitérek a felmerült versenyjogi szabályozási kezdeményezésekre, majd összefoglaló jelleggel értékelem a felmerült megoldási irányokat. Végezetül dolgozatom végén, a 10. fejezetben összegzem a kutatásaim eredményét, és ismertetem a témában levont következtetéseimet.

Összefoglalva tehát, disszertációmban arra a kérdésre keresem a választ, hogy a közösségi média szerződéses magánszabályozása milyen hatással van a demokratikus nyilvánosságra, a szólásszabadság érvényesülésére, valamint, hogy milyen jelenlegi és jövőbeni szabályozási megoldásokkal lehet kezelni az ebben a körben felmerülő jogi problémákat.

Disszertációmban arra a kérdésre kerestem a választ, hogy a közösségi média szerződéses magánszabályozása milyen hatással van a demokratikus nyilvánosságra, a szólásszabadság érvényesülésére, valamint, hogy milyen jelenlegi és jövőbeni szabályozási megoldásokkal lehet kezelni az ebben a körben felmerülő jogi problémákat.

A közösségi média jelentős hatással bír a demokratikus nyilvánosság alakulására, és az egyik legfontosabb társadalmi fórummá vált. Ezen fórum szabályait azonban önmaga, önkényesen határozhatja meg a felhasználási feltételek szerződéses jellegére hivatkozva. Véleményem szerint ez a közösségi média platformok által „privatizált szólásszabadság” szerződéses jogviszonnal történő legitimálása nem tartható álláspont. A társadalmi diskurzusok jelentős része világszerte ezeken a felületeken zajlik, és a társadalmi párbeszédben megjelenő, vagy abból kitiltott vélemények körének meghatározására nem lehet hivatkozási alap a szerződéses jogviszony. Ezek a platformok nagy mértékben befolyásolhatják a felhasználók alapjogainak érvényesülését, így esetükben érvényesíthető kell legyen az alapjogok horizontális hatálya. Véleményem szerint jogszabályi úton szükséges lenne a szólásszabadság alkotmányos garanciáinak beépítése a felhasználó és a platform közötti magánjogi jogviszonyba, közjogi eszközökkel. Ezáltal nem csupán az lenne biztosítható, hogy az adott országban tiltott szólások egyértelműen azonosíthatóak és eltávolíthatóak legyenek, hanem az is, hogy az alkotmányosan védett véleményeket ne lehessen eltávolítani az közbeszéd egyik legjelentősebb színteréről.

A közösségi média kapcsán a szakmai és a laikus társadalomban is egyszerre van jelen az az igény, hogy megőrizzük szabadságát, és minél kevesebb állami befolyást engedjünk velük kapcsolatban, valamint az az igény, amely szeretné őket megnyugtató módon, kellően széles körben szabályozni és visszaszorítani az általuk jelenleg birtokolt hatalmat, mellyel ekkora befolyást gyakorolnak a demokratikus nyilvánosságra. Nagyon nehéz megtalálni a kellő

egyensúlyt a két „versengő” érdek között. Ha elfogadjuk azt az alapvetést, hogy az internet egy szabályozatlan, szabad virtuális világ, akkor ebből a nézőpontból minden szabályozásra tett kísérlet bizonyos szabadságaink elvesztését jelentené. Az internetes infrastruktúra szabályozása szólásszabadság-korlátozásnak minősülhet, még akkor is, ha nem konkrét tartalomszabályozásra irányul és nem közvetlenül azt próbálja szabályozni, hogy mit lehet és mit nem lehet kimondani. Jelenleg úgy tűnik, hogy nem csupán a jogalkotók, hanem maguk a platformok is a szabályozás irányába tendálnak, más kérdés, hogy milyen indíttatásból. Ha félretesszük a szólásszabadság eszméivel kicsit sem összeegyeztethető antidemokratikus motivációkat, melyek korlátozni szeretnék az állampolgárok online szólásszabadságát, akkor azt mondhatjuk, hogy a legtöbb komolyan vehető szabályozási kezdeményezés azért jött létre, hogy az internetet egy biztonságosabb, jobb helyé tegyék akár a kiskorúak, akár a felnőtt állampolgárok számára. Bár feltételezhető, hogy a platformok sem gondolkodnak másképpen, a szabályozás felé fordulásuk elsődleges indítéka vélhetően mégis inkább gazdasági jellegű, hiszen sokkal költséghatékonyabb egy általános szabályrendszernek megfelelni, mint minden országban külön-külön betartani az eltérő jogszabályokat.

A dolgozatomban felvázolt különféle szabályozási modellekben közös, hogy alapvetően a szólásszabadság évtizedek során kialakult doktrínáihoz kívánja formálni a platformok magánszabályozását. Kérdés azonban, hogy mennyiben módosultak ezek a doktrínák a közösségi média hatására. Véleményem szerint jelentősen. A szólásszabadsággal és a demokratikus nyilvánossággal kapcsolatos szabályozások első sorban az államtól féltik a szabad véleménynyilvánítást, és ennek érdekében fogalmazznak meg jogokat és kötelezettségeket az állammal és a nyilvánosságot hagyományosan „uraló” sajtó- és médiaszolgáltatásokkal kapcsolatban. Az internet és a közösségi média hatására azonban a kapuőri szerep áttevődött néhány globális nagyvállalatra, akik hagyományos értelemben magánszereplőként sem az állami sem a mediaszolgáltatói körbe nem tartoznak bele, így egyfajta sajátos új szereplőként súlyosabb speciális kötelezettségek nélkül tevékenykedhetnek, annak ellenére, hogy a nyilvánosságot egyre inkább ők „uralják”. Ezzel párhuzamosan pedig a tömegkommunikáció korábban csak kevesek számára nyitva álló lehetősége szinte bárki számára elérhetővé vált, ezzel pedig korábban elképzelhetetlen mennyiségű szólam kerül bele a napi cirkulációba. 2019-ben csak a YouTube-ra percenként több mint 500 órányi videót töltöttek fel.⁹ Ez egy halandó ember számára feldolgozhatatlan és ellenőrizhetetlen

---

⁹ Hours of video uploaded to YouTube every minute as of May 2019
<https://www.statista.com/statistics/259477/hours-of-video-uploaded-to-youtube-every-minute/>

információmennyiség, így a hagyományos doktrínák által meghatározott felelősségi formák sem képesek kezelni az ebből fakadó problémákat. Meglátásom szerint tehát egy kölcsönös hatásmechanizmus érvényesül a közösségi média és a szólásszabadság kapcsolatában, melynek következményeként mindkét oldal nagy mértékű változáson megy keresztül. Végeredményként pedig egy olyan helyzet jön létre, ahol a szólásszabadság hagyományos doktrínái átalakulnak, míg a közösségi oldalak sokkal szigorúbb szabályozási környezetben fognak tevékenykedni, ahol működésük során sokkal inkább érvényre juttatják majd a közérdek alkotmányos védelmét.

A közösségi média szabályozási rendszere ezért véleményem szerint nem egy könnyen körülhatárolható, elkülönített, vagy a jelenlegi szabályozási formákkal megegyező módon fog megvalósulni. A gyakorlatban nagyobb szerephez fog jutni az állami szabályozás, ugyanakkor nem csupán ez fog tisztán érvényesülni. A magánszabályozás jelentősége fenn fog maradni, azokat csupán az állami szólásszabadságra vonatkozó garanciák minimumszintjéhez fogják közelíteni. Ezeken túl véleményem szerint az állami szabályozás, a társszabályozás és a magánszabályozás egyfajta hibridje fog létrejönni, ahol a minimumszabályokat az állam határozza meg, amelyek így állami eszközökkel kikényszeríthetőek is lesznek, ezen felül pedig a platformok továbbra is megtartják a magánjogi szerződésekből eredő önállóságukat, és a „legkisebb közös többszörös” szabályozáson felüli döntéseket saját hatáskörben fogja meghozni. A döntések felülvizsgálata, és bizonyos kérdések (pl. álhírek) kapcsán pedig lehetségesnek tartok egyfajta társszabályozási modellt, ahol a platformok és az állami szereplők saját megállapodások mentén fognak együttműködni tartalomszabályozási kérdésekben. A szabályozás szintjét tekintve pedig szintén kettős rendszert látok megvalósulni, melyben az Európai Unió a hatékony fellépés és érdekérvényesítés érdekében meghatároz bizonyos alapvető szabályokat, melyek mellett a tagállamok adott esetben élve szuverenitásukkal tovább szigoríthatnak vagy pontosíthatnak az adott nemzeti sajátosságok figyelembevételével. Így egy olyan modell jöhet létre, ahol az állam jogi szabályozással védi a felhasználókat a platformokkal szemben, a platformok pedig függetlenségüket megőrizve fogják biztosítani a szólásszabadság alapvető garanciáit, megvédve ezzel a felhasználókat az állami önkénytől.

4. A szerző korábbi publikációinak listája

- PAPP János Tamás: A hamis hírek alkotmányos helyzete és szerepe a demokratikus nyilvánosság befolyásolásában. *In Medias Res* 2020/1. pp. 141-164.
- PAPP János Tamás: A közösségi oldalak felhasználási feltételeinek jogi természete. In: KOLTAY András – TÖRÖK Bernát (szerk.) Sajtószabadság és médiajog a 21. század elején. 4. kötet. Budapest, Wolters Kluwer, 2017. pp. 187-212.
- PAPP János Tamás: A rendőrök képmáshoz való jogának kérdése In: GÖRÖG Márta - MENYHÁRD Attila – KOLTAY András (szerk.): A személyiség és védelme. Az Alaptörvény VI. cikkelyének érvényesülése a magyar jogrendszeren belül. Budapest, ELTE ÁJK, 2017. pp. 119-142.
- PAPP János Tamás: Az Alkotmánybíróság két újabb határozata a rendvédelmi dolgozók képmásának nyilvánosságáról. *Jogesetek Magyarázata* 2016/4. pp. 5-11.
- PAPP János Tamás: Az én házam az én váram – A szólásszabadság érvényesülése a közösségi médiában. In: KOLTAY András – TÖRÖK Bernát (szerk.): Sajtószabadság és médiajog a 21. század elején. 3. kötet. Budapest, Wolters Kluwer, 2016. pp. 403-425.
- PAPP János Tamás: Caught in a Web - How Can Legislation Help Us Get Our Life Back from Social Media. *In Focus* 2020/1. pp. 125-134.
- PAPP János Tamás: KOLTAY András: Az új média és a szólásszabadság - A nyilvánosság alkotmányos alapjainak újragondolása. Könyvismertetés. *Iustum Aequum Salutare* 2019/4. pp. 213-216.
- PAPP János Tamás: Liability for Third-party comments before the European Court of Human Rights – Comparing the Estonian Delfi and the Hungarian Index-MTE decisions. In: Marcel SZABÓ – Petra Lea LÁNCOS – Réka VARGA (szerk.) Hungarian Yearbook of International Law and European Law 2016. Hague, Eleven International Publishing, 2017. pp. 315-326.
- PAPP János Tamás: TÓFALVY Tamás: A digitális jó és rossz születése - Technológia, kultúra és az újságírás 21. századi átalakulása; TÓFALVY Tamás: Túl a szubkultúrán és

vissza - Populáris színterek, műfajok és az internet. Könyvismertetés. *In Medias Res* 2017/2. pp. 415-419.

- PAPP János Tamás: A vallások, az állam és a szólás szabadsága. Könyvismertetés. *Iustum Aequum Salutare* 2016/4. pp. 309-312.
- PAPP János Tamás: KOLTAY András - TÖRÖK Bernát (szerk.): Sajtószabadság és médiajog a 21. század elején 2. *In Medias Res* 2016/1 pp. 168-170.
- PAPP János Tamás: Utószó In: Robert A. KAHN – KOLTAY András (szerk.) A gyűlölet szabadsága: Amerikai és európai perspektívák. Válogatott tanulmányok. Budapest, Wolters Kluwer, 2016. pp. 545-553.
- PAPP János Tamás: Utószó. In: Eric BARENDT - A tudomány szabadsága és a jog. Budapest, Magyarország, Wolters Kluwer, 2017. pp. 321-324.
- PAPP János Tamás – SZEGHALMI Veronika: A rendőr képmásának védelme: a vita jelenlegi állása. *Iustum Aequum Salutare* 2015/4. pp. 95-110.